

KONFERENCJA 4.

STYCZEŃ 2013

DZIELENIE SIĘ JEZUSEM Z INNYMI – Mt 5,14-16

1. Jezus jest Panem – moim Panem i moim Zbawicielem.

To jest moje wyznanie wiary, to jest fundament na którym stoję i buduję moje życie. Rozpoczynamy Nowy Rok 2013 – jest to nowy czas, z którym wiążą się nadzieje, ale również lęki; szczególnie u tych, którzy mają długi do opłacenia, ale też u tych, którzy kończą studia i pytają, co dalej... Praca, przyszłość, rodzina – ale z kim i jaka? Twoje powołanie – Bóg wzywa! Jesteś w planach Bożych – Bóg kocha ciebie i chce, aby twoje życie było wprzęgnięte w wielki plan Boży. Jesteś powołany... Trzeba usłyszeć Jego głos – trzeba zgodzić się, przyjąć wolę Pana jak Maryja w Nazarecie.

2. W tym miesiącu zgłębiamy tajemnicę odkupienia, a więc Jezus, który przyszedł, aby poddać się człowiekowi i przyjąć wyrok śmierci krzyżowej. Ofiarował się za nas – oddał życie. To ofiara miłości, która jest źródłem naszego ocalenia – zbawienia. Ale Jezus zmartwychwstał – Jezus żyje! Zmartwychwstanie jest początkiem naszego nowego życia. Każda niedziela uobecnia nam prawdę zmartwychwstania. Eucharystia niedzielna jest ofiarą dziękczynienia i uwielbienia Boga, który jest naszym życiem i wszystkim. Trzeba nam na nowo odkryć niedzielę – szczególnie dziś, gdy próbuje się ją zrównać z każdym innym dniem, albo uczynić czasem zakupów i spacerów po marketach. My, uczniowie Jezusa przeciwstawiamy się tym pogańskim, czy neopogańskim nowym zwyczajom, które tak bardzo wkrały się w wizerunek nowoczesności świata. Troszczmy się o sakralny wymiar niedzieli, w centrum tego dnia jest Eucharystia i świętowanie obecności Pana w naszym życiu, w relacjach z najbliższymi w rodzinie. Szczególnie te słowa kieruje do rodzin naszej wspólnoty i przypominam list biskupów odczytywany w Niedzielę Świętej Rodziny. Dobrze byłoby jeszcze raz wrócić do tego tekstu.

3. W naszej formacji pogłębienia rzeczywistości naszej wspólnoty i małych grup w tym miesiącu pochylamy się nad trzecim celem wspólnoty, który określamy jako dzielenie się Jezusem z innymi. Wiara nie jest własnością prywatną. Nie jest czymś wstydliwym, brzydkim, nienowoczesnym, zbędnym. Jest skarbem, który przechowujemy w naczyniach glinianych. Wiara, to Jezus we mnie, moja relacja przyjaźni z Jezusem, mój intymny, wewnętrzny związek z Jezusem, który nazywa mnie swoim przyjacielem. Wiara jest rzeczywistością dynamiczną – rośnie, albo karłowacieje. Pogłębia się, albo zanika. Jan Paweł II powiedział „*wiara umacnia się, gdy jest przekazywana*”. Ewangelizacja jest przekazywaniem wiary, jest budzeniem wiary, jest dzieleniem się Jezusem z innymi. Nasze środowisko, oikos, to ludzie, którzy szukają, wierzą, wątpią, odrzucają Boga, błędzą, kochają. Nie możemy zamykać się na nich. Nie może, to być nam obojętne. Jezus chce, abyśmy ich kochali i dzielili się z nimi tym, co jest dla nas najcenniejsze. Jeśli rodzice kochają swoje dzieci, to chcą ich dobra i dzielą się najcenniejszym skarbem swego serca,

czyli Jezusem. Ale nie tylko liczy się mój dom, mój mąż, żona, dzieci. Nie mogę myśleć tylko o swoich. Spotykam ludzi w pracy, na klatce schodowej, w windzie, w poczekalni szpitala. Mamy być dla nich świadkami Jezusa, mamy dzielić się z nimi skarbem wiary. Tak może być również na uczelniach, w akademikach i w sąsiedztwie. Nie możemy zgasić światła w sobie. Nie możemy schować światła pod korcem – *tak niech wasze światło świeci przed ludźmi...*

4. Jesteśmy wspólnotą ewangelizacyjną i to jest naszym powołaniem, charyzmatem, aby dawać świadectwo i dzielić się Jezusem z innymi. Powinniśmy to czynić najpierw w grupce, gdy spotykamy się tutaj razem i odpowiadamy sobie na pytanie – *Co Jezus zrobił dla mnie i co ja zrobiłem dla Jezusa?* Te pytania dotyczą naszej wiary – naszej relacji z Jezusem i naszego zaangażowania w ewangelizację oikos, w naszych środowiskach i osobach, którym świadczymy, a z którymi spotykamy się na co dzień. W dekrecie o apostołstwie świeckich Soboru Watykańskiego II w punkcie 6 czytamy, że w ewangelizacji ludzie świeccy mają ważną rolę do spełnienia by stali się współpracownikami prawdy – *„Świeccy posiadają niezliczone okazje do prowadzenia apostołstwa w zakresie ewangelizacji i uświęcenia. Samo świadectwo życia chrześcijańskiego i dobre czyny spełniane w duchu nadprzyrodzonym mają moc przyciągania ludzi do wiary i do Boga... Apostołstwo tego rodzaju nie polega jednak na samym świadectwie życia. Prawdziwy apostoł szuka okazji do głoszenia Chrystusa słowami, czy to niewierzącym by ich przyprowadzić do wiary, czy to wierzącym, by ich pouczyć, umocnić, zachęcić do gorliwszego życia...”*. Tak więc świeccy mogą dotrzeć ze światłem Boga, tam, gdzie duchowni nie dotrą. Angażujemy się w ewangelizację, którą prowadzi nasza wspólnota, choćby Kurs Alfa, czy Kurs Filip i dobrze, że podejmujemy taki rodzaj ewangelizacji i że tylu ludzi może uczestniczyć w spotkaniach ewangelizacyjnych.

5. Nasze spotkania w grupce też powinny opierać się na wspólnym dzieleniu się Jezusem. Tu, gdy jesteśmy razem powinniśmy mówić o Jezusie, który jest w naszym życiu, dzielić się wiarą, dzielić się miłością. To jest bardzo potrzebne zarówno w wspólnocie rodzinnej Wody Życia, wśród małżeństw i wśród studentów. Wszystkie kategorie grup – komórek są przestrzenią dzielenia się wiarą i to jest naprawdę bardzo ważne. To właśnie we wspólnocie mamy nauczyć się dzielenia Jezusem, to sprawia, że zachowujemy go żywym w sercu. I w ten sposób stawać się świadkami spontanicznymi i prawdziwymi naszej wiary. Nasze zachowanie wszędzie – w pracy, w rodzinie, na uczelni będzie odpowiadać słowom, czyli będziemy spójni wewnętrznie – wiara wyznawana będzie wiarą przeżywaną i praktykowaną. Rozpoznawanie obecności Jezusa w życiu wierzących, tworzących wspólnotę staje się momentem bardzo silnym we wzajemnym wychowaniu.

Kilka rad dla ciebie:

- a.) docieraj do bliskich poprzez twoje świadectwo życia
- b.) twój styl życia wyraża radość, że jesteś kochany przez Jezusa
- c.) docieraj w szczególności do niewierzących, a nie wciągaj tych, którzy już żyją silnym doświadczeniem wiary

PLAN SPOTKANIA

Pieśni są wyłącznie propozycją, można zastosować inne, ale właściwe w treści do całego spotkania oraz poszczególnych jego części.

1. WYZNANIE WIARY - CREDO: Skład Apostolski
2. Uwielbienie:
 - pieśń do Ducha Świętego*
 - Duchu Święty przyjdź, niech wiara zagości...
 - pieśni wielbiące*
 - Dzisiaj w Betlejem
 - Gdy się Chrystus rodzi
 - Pójdźmy wszyscy do stajenki
3. Dzielenie:
 - Co Jezus zrobił dla mnie?
(Dostrzeżenie działania Bożego w moim życiu – np. ostatnio przebyte rekolekcje, działanie Pana Boga w codzienności)
 - Co ja zrobiłem dla Jezusa? *(Dzielenie się swoim oikos – jak ewangelizuje swoje oikos?; jakie mam trudności?; za kogo się modlę, itd...)*
4. Pieśń i odczytanie Słowa Bożego:
 - O gwiazdo betlejemska
 - Słowo Boże: Mt 5, 14-16
5. Konferencja *(odstuchać nagrania)*
6. Pogłębienie

Opowiedz o świadectwie wiary osoby, które dotknęło Cię i spowodowało, że otworzyłeś się na Jezusa.
7. Modlitwa dziękczynna
 - Przybieżeli do Betlejem
 - Dziękczynienie spontaniczne, litanijne
8. Prośby i modlitwa wstawiennicza
 - Szukajcie wpierw Królestwa Bożego
 - **Prośby** *(ukierunkowane na zewnątrz za osoby z oikos oraz ewangelizacje adwentowe)*
 - **Czas na modlitwę wstawienniczą** *(wcześniej przed spotkaniem osoby powinny zgłosić się do animatora prosząc o modlitwę wstawienniczą)*
 - Cicha noc
9. Modlitwy na zakończenie
 - Modlitwa w intencji ewangelizacji – Jezu Jedyny Pasterzu...
 - Ojcze nasz... *(wszyscy trzymają się za ręce, twarzami są zwrócenie na zewnątrz)*
 - Benedykcja *(robimy krzyżyki na czołach ze słowami – Jezus Ciebie kocha, albo niech Cię Pan błogosławi i strzeże)*
10. Ogłoszenia:
 - Kurs Filip 11-13 stycznia, zapisy u Justyny Domeradzkiej
 - Kurs Alfa rozpoczyna się 10 stycznia (czwartek) o 19.00
 - Modlimy się w intencji inauguracji kursów Alfa w parafii na Dickensa i w Świątyni Opatrzności Bożej w Wilanowie.